El futur del parc dels aiguamolls de l'Empordà

El contingut del pla especial dels aiguamolls de l'Empordà ha provocat una certa polseguera entre els alcaldes i afectats per les novetats que introdueix el document, especialment les que preveuen doblar la superfície protegida actualment i passar de nou a setze municipis inclosos en els límits territorials del parc.

D'entrada, en un territori tan maltractat com el de la Costa Brava en general i l'Empordà en particular, totes aquelles mesures destinades a ampliar el grau de protecció del territori han de ser benvingudes. És una qüestió de pura supervivència ambiental però també econòmica i social, perquè bona part dels actius d'aquesta zona deriven dels valors turístics relacionats amb el paisatge i la preservació del medi. De totes maneres, protegir el territori significa protegir-lo integralment, és a dir, incloent-hi els ciutadans que hi viuen i en viuen. No es pot protegir un espai sense tenir en compte la seva geografia humana, oferint-li garanties de compatibilitat i subsistència.

És indubtable que l'existència dels aiguamolls de l'Empordà ha aportat a l'Alt Empordà i als empordanesos més beneficis que no pas perjudicis en aquest primer quart de segle d'existència. Tants, vist amb vint-i-cinc anys de perspectiva, que molts poden pensar que quan es van dibuixar els límits del parc es va pecar de prudència, es va fer curt. Eren altres temps i l'experiència ha demostrat que la preservació del territori acaba sent un actiu per a l'activitat econòmica dels seus ocupants. I aquests avantatges es poden ara ampliar a més municipis, això sí, evitant, com sembla que ha passat, que se sentin exclosos dels processos de disseny d'aquest renovat parc natural que ha estat model per al país.

El Punt - 11/03/09